

1. А Цар Ірод тоді підніс руки, щоб декого з Церкви гнобити.
2. І мечем він стяв Якова, брата Іванового.
3. А бачивши, що подобалося це юдеям, він задумав схопити й Петра. Були ж дні Опрісноків.
4. І, схопивши його, посадив до в'язниці, і передав чотирьом чвіркам вояків, щоб його стерегли, бажаючи вивести людям його по Пасці.
5. Отож, у в'язниці Петра стерегли, а Церква ревно молилася Богові за нього.
6. А як Ірод хотів його вивести, Петро спав тієї ночі між двома вояками, закутий у два ланцюги, і сторожа пильнувала в'язницю при дверях.
7. І ось Ангол Господній з'явився, і в в'язниці засяяло світло. І, доторкнувшись до боку Петрового, він збудив його, кажучи: Мерщій вставай! І ланцюги йому з рук поспадали.
8. А Ангол до нього промовив: Підпережися, і взуй сандалі свої. І він так учинив. І каже йому: Зодягнися в плаща свого, та й за мною йди.
9. І, вийшовши, він ішов услід за ним, і не знав, чи то правда, що робилось від Ангола, бо думав, що видіння він бачить.
10. Як сторожу минули вони першу й другу, то прийшли до залізної брами, що до міста веде, і вона відчинилась сама їм. І, вийшовши, пройшли одну вулицю, і відступив Ангол

зараз від нього.

11. Сказав же Петро, опритомнівши: Тепер знаю правдиво, що Господь послав Свого Ангола, і видер мене із рук Іродових та від усього чекання народу юдейського.

12. А зміркувавши, він прийшов до садиби Марії, матері Івана, званого Марком, де багато зібралось й молилось.

13. І як Петро в фіртку брами постукав, то вийшла послухати служниця, що звалася Рода,

14. та голос Петрів розпізнавши, вона з радощів не відчинила воріт, а прибігши, сказала, що Петро при воротях стоїть!...

15. А вони їй сказали: Чи ти навісна? Та вона запевняла своє, що є так. Вони ж говорили: То Ангол його!

16. А Петро й далі стукав. Коли ж відчинили, вони його вгледіли та й дивувалися.

17. Махнувши ж рукою до них, щоб мовчали, він їм розповів, як Господь його вивів із в'язниці. І сказав: Сповістіть про це Якова й браттю. І, вийшовши, він до іншого місця пішов.

18. Коли ж настав день, поміж вояками зчинилась велика тривога, що то сталось з Петром.

19. А Ірод, пошукавши його й не знайшовши, віддав варту під суд, і звелів їх стратити. А сам із Юдеї відбув в Кесарію, і там перебував.

20. А Ірод розгніваний був на тирян та сидонян. І вони однодушно до нього прийшли, і вблагали царського постельника Власта, та й миру просили, бо їхня земля годувалась з царської.

21. Дня ж призначеного Ірод убрався в одягу царську, і на підвищенні сів та й до них говорив.

22. А натовп кричав: Голос Божий, а не людський!

23. І Ангол Господній уразив зненацька його, бо він не віддав слави Богові. І черва його зїла, і він умер...

24. Слово ж Боже росло та помножувалось.

25. А Варнава та Савл, службу виконавши, повернулись із Єрусалиму, узявши з собою Івана, що прозваний Марком.